

Csongor Andrea

MŰHELY

[IDŐSZÁMÍTÁSUNK SZERINT]

2018-09-11 | IDŐSZÁMÍTÁSUNK SZERINT, VERS

Épült a faluban kockaház meg jámbor otthon,
piac, zeneterem, sudár tornyú templom.
Árnyas téren órasműhely állt.
Egyedülálló lak, homlokzata íves,
kívülről szűknek tűnt, belül tágas.

Falán ketyegett az óra,
ehhez igazodott minden mutató.
Történt „egyszer” (ha van ilyen),
hogy megnyílt az üvegbura
– számlap, rugóház, horgonyvilla –,
haladt a hozzáérő kéz egyre beljebb.
Maga a mester engedte.
A percek akkor idejüket múlták,
megzökkentek,
nekiiramodtak, elhibbantak megint,
végül az órás órája döccenve megállt.
„Most” (ha van ilyen) néma a műhely,
redőnyét földig leeresztették,
fala nem ér más épülethez.
Belül nem látszik mozgás, résein átfúj a szél.
Senki nem mer bemenni,
fél, hogy mit talál „majd” (ha van ilyen),
benn, műhelyfalon túl.

kép | shutterstock.com

Hollós Máté

IDŐ, SZÁMÍTÁS, AVAGY A ZENE(SZERZŐ) JÖVŐJE

[IDŐSZÁMÍTÁSUNK SZERINT]

2018-09-21 | **ESSZÉ, IDŐSZÁMÍTÁSUNK SZERINT**

Hajdan a zene naprakész termék volt. A napi sajtótól csak az különböztette meg, hogy az igazi mesterek keze alól nem avuló tartalom került ki. Mondják: nincs avíttabb, mint az előző napi újság. De azt nem, hogy az volna a concerto vagy kantáta... Mi nem fakult meg? A D-dúr hangnem? A gyors-lassú-gyors tételrend? A menüett 3/4-es metrumba? Voltaképp nem is az előző napi (heti, évi) *tartalom* nem avult el, hanem a *megmunkálás* mívessége, fantáziadússága. S mégis: az alkotó szemfödele be- és eltakarta az egész életművet.

a szakma titka

Ki akart volna tavalyi szimfóniát vagy misét hallgatni, vagy olyan szerző alkotását, aki nincs jelen, nemhogy a teremben, de az előadók között? A néhai mester zsenialitása a szakma titka maradt. 1750 után a Bach-név

Carl Philipp Emmanuelt vagy Johann Christiant jelentette, hogy csak a két legismertebb zeneszerző Bach-fiút említsük. Így volt ez – s persze, nemcsak Johann Sebastiannal, hanem mindenivel – „az első régizenész”, Mendelssohn megjelenéséig,